

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Ægirs Gæstebud

Citation: Hertz, Henrik: "Ægirs Gæstebud", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz10_lev-shoot-workid66086/facsimile.pdf (tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder

Ægirs Gæstebud.

(Ved et Fæst-Maaltid for Dehlensslæger paa hans
70de Fødselsdag. Et kort Maserie, forestillende Ægirs
Gæstebud, var ved denne Leilighed opfulgt i
Salen.)

I.

Chor.

Solt over Bifrost
Herne droge,
Styred' til Daumarks
Blomstrende Ryst;
Her til de dunkle,
Skyggende Skove,
Loffed' af Huglens
Fleitende Røst.

11.

12

Gift under Gæsteh,
Bænked' i Uggens
Gjæstfærdige Gælder,
Guderne sad; —
Glæde ved Gildet,
Lige til Løse
Ugged' dem haardt med
Haan og med Had.

II.

Recitation.

Saaledes fortælles der i et af de ældste, nordiske Digte, der ere efterladte os: Uggir, Hædens Behersker, hvis Throne er opreist under Gæsteh i store, straalende Gælder, havde Maguderne til Gjæst hos sig, og bevariede dem kosteligt. Mad og Drikke blev haaret omkring i Guldkar, der skinnede saa stærkt, at Salen fik sin Lyshning derfra. Kun een af Ajerne var ikke indbudet, Loke Laufeyasøn. Men han kom selvuden, og med ham var Gildets Glæde

forbi. Med hadfulde Ord, med Løgn og ond Eftertale, haaned han enkeltvis hele Forsamlingen. Først dengang Thor ankom — han havde været i Osterleden — standsede Løse sine Ords giftige Strøm, og blev snart nødt til at søge Frelse i Flugten. Siden blev han fangen og bunden til en Klippe. Gudinden Skade hang en Dagle over hans Hoved. Som han havde spyet sin Gift over Aserne, dryppede nu den sin Gift ned over hans Hoved. Men Sighn, hans Hustru, stod hos ham og, som et skjont Billede paa Trofasthed ved Siden af denne Gud for det Ustadike og Dristigt, holdt hun uafslæbt en Skaal over hans Hoved. Kun hver Gang den var fuld og hun maatte hælde Skaalen ud, traf Giften ham, og rystede ham saa stærkt, at Jorden gav sig derved i Jordbælv. — Det er dette i Asagudernes Historie berømte Gjæstebud, der af Kunstnerne er fremstillet her paa Bærredet, — ikke for at give denne enkle Begivenhed, men for paa en findrig og billedlig Maade at drage Tanken hen til det Gudelige, hvis Herlighed og Fald en Sanger blandt os i udbøllige Qvab har besjunget.

III.

Chor.

Du, som har manet
Norden af Fjeldet,
Manet den op fra
De og fra Strand,
Skjalden at hilse
(Loptur er bunden)*
Atter har Ajer
Gjæftet vort Land.

Grubleren Odin
Signer sin Sanger.
Frigga og Freia
Krandse dit Haar.
Glorrida** smiler,
Alt fra din Ungdom
Stjænte haa Skjalden
Herlige Haar.

* Loptur o: Lokt.

** Glorrida o: Thor.

Lys, medens Bragur
Griber i Strengen,
Nærmer sig Odun
Mildt med sin Skaal,
Stækker dig Væbet,
Lover dig Kærlighed
Langt over Støvets
Vanlige Maal.

Sangrige Digter!
Nordens Fortlarer!
Nordens og Sydens
Lidlige Folk!
End fra din Harpe
Strengene høve
Længe for Nordens
Undrende Folk!
